

علوم زیستی ورزشی _ بهار ۱۳۹۲
شماره ۱۶ - ص ص : ۷۹-۹۲
تاریخ دریافت : ۹۱ / ۰۹ / ۰۳
تاریخ تصویب : ۹۱ / ۱۱ / ۰۴

تأثیر سه ماهه پرش عمقی و مصرف مکمل اسیدهای آمینه شاخه‌دار بر فعالیت آنژیم کراتین کیناز کشتی‌گیران

۱. علی اوصالی^۱ - ۲. احمد آزاد - ۳. فرهاد مردانه

۱. دانشجوی دکتری فیزیولوژی ورزشی دانشگاه تهران، ۲. استادیار دانشگاه زنجان، ۳. کارشناس ارشد آسیب‌شناسی
ورزشی دانشگاه اراک

چکیده

هدف از این تحقیق، بررسی تأثیر مصرف مکمل اسیدهای آمینه شاخه‌دار در یک برنامه تمرينی سه‌ماهه پرش عمقی بر فعالیت آنژیم کراتین کیناز کشتی‌گیران بود. به این منظور ۲۲ کشتی‌گیر مرد طی نمونه‌گیری هدفمند و تصادفی ساده از بین کشتی‌گیران زنجان (سن ۲۱/۵۴±۳/۵۲ سال، وزن ۶۶/۱۸±۳/۷۶ کیلوگرم، قد ۱۶۸/۳۶±۲/۴۱ سانتی‌متر و شاخص توده بدن ۲۲/۳۴±۱/۹۷ کیلوگرم بر متر مربع) انتخاب و به طور تصادفی ساده به دو گروه تقسیم شدند. طی این مدت سه‌ماهه، هر دو گروه ساعت ۷:۰۰ صبح صبحانه و ساعت ۹ صبح نیز تمرينات پرش عمقی را در شش سمت پیاپی تا سرحد خستگی، با فاصله ۵ دقیقه در بین ستها انجام دادند و مکمل و دارونمای خود را به صورت دوسوکور بعد از پرش‌های عمقی دریافت کردند. گروه یک kgBW/45 mg به ازای هر کیلوگرم وزن بدن از هر یک از آمینو اسیدهای (والین، لوسین و ایزولوسین) به صورت محلول دریافت کردند. گروه دارونمای نیز از محلولی هم‌کالری (45 mg/kgBW) به ازای هر کیلوگرم وزن (4 ml/kgBW) دریافت کردند. گروه دارونمای نیز از محلولی هم‌کالری (45 mg/kgBW) به ازای هر کیلوگرم وزن (4 ml/kgBW) دریافت کردند. خون‌گیری در دو مرحله قبل (ناشتا) و ۴۸ ساعت بعد از پرش عمقی به منظور اندازه‌گیری فعالیت آنژیم CK انجام گرفت‌از روش آماری تحلیل واریانس یکطرفه و تی زوجی به ترتیب برای بررسی مقدار تغییرات CK و عملکرد استفاده شد و سطح معنی‌داری ($P < 0.05$) در نظر گرفته شد. نتایج نشان داد که میزان فعالیت آنژیم کراتین کیناز در هر دو گروه (۴۸ ساعت بعد از پرش عمقی) هم در بررسی‌های درون‌گروهی و هم بین‌گروهی تفاوت معناداری نداشتند ($P > 0.05$). احتمالاً آسیب در سطح سولو و افزایش CK پلاسمای خستگی بر می‌گردد. با توجه به افزایش عملکرد، پیشنهاد می‌شود برای اطمینان بیشتر، در تحقیقات بعدی افراد پس از سه ماه تمرينات پرش عمقی برای بررسی CK با همان بار کار سه ماه قبل فعالیت نمایند.

واژه‌های کلیدی
پلایومتریک، BCAAs، پرش عمقی، آنژیم کراتین کیناز، مکمل.

Email:osalialiphd@gmail.com

۱- نویسنده مسئول: تلفن: ۰۴۲۱۷۲۶۴۹۲۹

مقدمه

کشتی از جمله رشته‌های ورزشی است که قدرت بیشینه و توان و سرعت در آن نقش اساسی دارد. مریبان بدنسازی از انواع تمرینات برای افزایش قدرت توان و سرعت کشتی گیران استفاده می‌کنند که تمرینات پلیومتریک^۱ یکی از این روش‌های تمرینی است.

تمرینات پلیومتریک شامل اعمال عضلانی ویژه‌ای به نام چرخه کشش و کوتاه شدن است^(۱۸). براساس بررسی‌ها این توالی انقباضی استنتریک^۲ (کشش) و کانسنتریک^۳ (کوتاه شدن) بهتر از به کارگیری فقط انقباض کانسنتریک، موجب بهبود توان و سرعت کشتی گیران می‌شود^(۱۱،۱۷،۲۲). براساس گزارش‌ها، استفاده از تمرینات پلیومتریک می‌توان موجب بروز آسیب در بخش‌های مختلف بدن از جمله مهره‌های واحدهای استخوانی مفصلی و همچنین ساختارهای عضلانی شود^(۶،۱۰،۲۱).

بررسی‌ها نشان می‌دهد که تمرینات پلیومتریک موجب کوفتگی و آسیب عضلات اسکلتی^(۱،۲،۲۴) و در نتیجه افت طولانی مدت عملکرد عضلانی شامل کاهش قدرت و توان تولیدی، انعطاف‌پذیری و سرعت دینامیکی عضله^(۲۱)، بنابراین جلوگیری از آسیب عضلات اسکلتی به هر روشی اهمیت بسیاری دارد.

در اثر آسیب‌های ساختاری ناشی از تمرینات پلیومتریک، کراتین کیناز سلول‌های عضلانی به داخل گردش خون نشست می‌کند^(۱،۲،۲۳). تاکنون در تحقیقات متعددی اثر آسیب‌زنی^(۶،۱۰،۱۵،۱۶،۲۰،۲۶،۲۸)، اثر بخشی^(۲۲،۲۳،۲۹) و استفاده از مکمل‌های مختلف جهت تخفیف اثر آسیب‌زنی تمرینات پلیومتریک بررسی شده^(۵،۱۴،۱۹،۳۰).

کراتین کیناز^۴ پلاسمای پس از تمرینات استنتریک و پلیومتریک افزایش می‌یابد^(۳۰،۳۰،۱۱،۱۵،۲۰،۴،۵،۶)، از طرفی در بعضی از بررسی‌ها برای جلوگیری از آسیب عضلانی ناشی از تمرینات استنتریک یا پلیومتریک از مکمل آسید آمینه شاخه‌دار^۵ برای تخفیف آسیب عضلانی استفاده شده^(۵،۱۴،۱۹،۳۰). مثلاً کومبیس و همکاران^۶

1 - Plyometric

2 - Eccentric

3 - Concentric

4 - Creatine kinase (CK)

5 - Branched chain amino acid (BCAAs)

6 - Coombes & et al

(۲۰۰۰)، کوبا و همکاران^۱ (۲۰۰۷) اثر مثبت مکمل BCAAs بر پیشگیری از افزایش کراتین کیناز پلاسمای پس از فعالیت استقامتی گزارش می‌کنند(۱۴،۱۹). به طور خلاصه کوبوس و همکاران تاثیر مصرف ۲۰ گرم BCAAs را قبل و بعد از ۱۲۰ دقیقه فعالیت روی دوچرخه کارسنج بر آنزیم CK بررسی کردند و دریافتند که مصرف BCAAs موجب کاهش معنی‌دار مقدار CK سرمی در افرادی که مصرف کردند بودند، در مقایسه با گروه کنترل می‌شود. کوبا و همکاران نشان دادند که مصرف ۱۰ گرم BCAAs در مقایسه با دارونمای هم‌کالری سبب کاهش مقدار CK پلاسمای می‌شود. در حالی که زبلین و همکاران^۲ (۲۰۰۷)، امیرساسان و همکاران^۳ (۲۰۱۲) عدم تاثیر مکمل BCAAs بر شاخص آسیب عضلانی CK را مشاهده کردند (۵،۳۰). زبلین و همکاران مصرف ۸ گرم مکمل BCAAs را قبل از فعالیت مقاومتی سبک بررسی کردند و دریافتند که مصرف مکمل BCAAs قبل از فعالیت مورد نظر تاثیری بر شاخص کراتین کیناز سرمی ۴۸ ساعت پس از فعالیت ندارد. همچنین امیرساسان و همکاران مصرف مکمل BCAAs را در دو وزن متفاوت بررسی کردند که یکی از گروه‌ها ۲۱۰ میلی‌گرم به ازای هر کیلوگرم وزن بدن و گروه دیگر ۴۵۰ میلی‌گرم به ازای هر کیلوگرم وزن بدن را ۳۰ دقیقه قبل و بعد از فعالیت مقاومتی سنگین مصرف کردند. آنها مشاهده کردند مصرف مقادیر متفاوت BCAAs تاثیر معنی‌داری در مقایسه با گروه دارونما بر شاخص‌های سرمی CK عضلانی ۴۸ ساعت پس از فعالیت سنگین نداشت. مرور پیشینه مربوط به تمرینات پلابومتریک و آسیب عضلانی و مصرف مکمل اسیدآمینه شاخه‌دار برای تخفیف آسیب عضلانی نشان می‌دهد که اغلب پژوهش‌ها از پروتکل تمرینی یک جلسه‌ای و مصرف کوتاه‌مدت مکمل پیش و پس از فعالیت استفاده کرده‌اند و تاکنون هیچ گزارشی در مورد اثر سه ماه تمرینات پرش عمیق^۴ همراه با مصرف مکمل BCAAs بر شاخص آسیب عضلانی گزارش نشده است. بنابراین این تحقیق در نظر دارد اثر دو عامل مؤثر آمادگی جسمانی و مکمل BCAAs بر شاخص آسیب عضلانی (CK) را در تعدادی از کشته‌گیران بررسی کند و سازوکارهای آثار مربوط را مورد بحث قرار دهد.

1 - Koba & et al

2 - Zebblin & et al

3 - Amirsasan & et al

4 - Drop Jumping

روش تحقیق

آزمودنی‌های تحقیق

۲۲ کشتی گیر مرد طی نمونه‌گیری هدفمند و تصادفی ساده از بین کشتی گیران زنجان (سن $21/54 \pm 3/52$ سال، وزن $18/76 \pm 3/18$ کیلوگرم، قد $168/36 \pm 2/41$ سانتی‌متر و شاخص توده بدن $23/34 \pm 1/97$ کیلوگرم بر متر مربع) انتخاب و به طور تصادفی ساده به دو گروه تقسیم شدند.

شایان ذکر است هیچ یک از این آزمودنی‌ها طی شش ماه گذشته، سابقه مصدومیت نداشتند و کلیه آنها قادر به اجرای حرکت پرس پا با وزنهای معادل دو برابر وزن خود بودند.

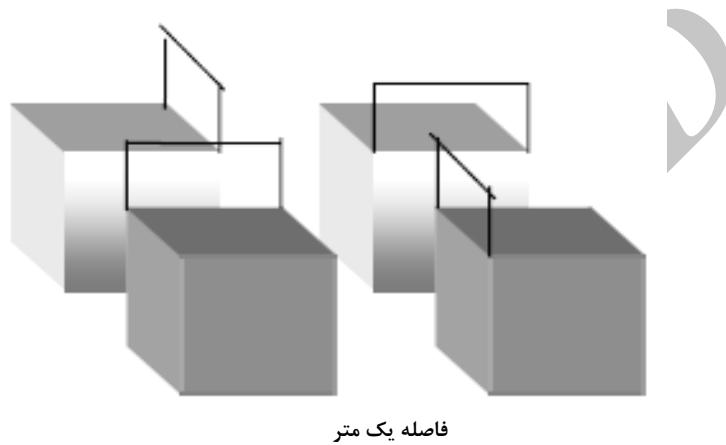
این آزمودنی‌ها به دو گروه ۱۱ نفری همگن از نظر سن، شاخص توده بدن، تعداد پرش‌های عمقی و مقدار کراتین کیناز استراحتی تقسیم شده و سپس به طور تصادفی ساده به عنوان گروه مصرف مکمل اسیدهای آmine شاخه‌دار و گروه دارونما انتخاب شدند.

پروتکل تحقیق

یک هفته پس از برگزاری جلسه توجیهی، برای اندازه‌گیری میزان فعالیت آنژیم CK در حالت استراحت (حالت پایه)، از آزمودنی‌های دو گروه نمونه‌های خونی ناشتاپی ساعت ۷:۰۰ صبح توسط دستیار محقق از محل ورید آنتی کوبیتال به مقدار ۵ میلی لیتر گرفته شد. طی این مدت سه ماهه آزمودنی‌ها در هیچ یک از فعالیت‌های بدنی خارج از برنامه شرکت نکردند.

پس از خون‌گیری اولیه، به منظور سنجش خستگی در اجرای پرش‌های عمقی، ساعت ۹:۰۰ صبح کلیه آزمودنی‌ها پرش‌های عمقی را در شش سرتا سرحد خستگی انجام دادند. شایان ذکر است که بین هر سرت ۵ دقیقه فاصله زمانی استراحت وجود داشت. قبل از اجرای آزمون کلیه آزمودنی‌ها ۵ دقیقه گرم کردن روی دو چرخه کارسنج و ۵ دقیقه حرکات کششی را پشت سر گذاشتند. در این تحقیق برای اجرای پرش‌های عمقی چهار سکو به ارتفاع ۴۰ سانتی‌متری و چهار مانع ۶۰ سانتی‌متری استفاده شد. ابتدا مربعی به اصلاح یک متر روی زمین آزمایشگاه فیزیولوژی ورزشی دانشگاه زنجان رسم شد و چهار سکوی پرش ۴۰ سانتی‌متری در چهار

گوشة این مربع طوری قرار گرفتند که فاصله سکوها از همدیگر یک متر بود (شکل ۱). چهار مانع ۶۰ سانتی‌متری نیز در حد فاصل سکوها قرار داده شد که فاصله آنها از یک سکو ۸۰ سانتی‌متر و از سکوی دوم ۲۰ سانتی‌متر بود.

شکل ۱- نحوه قرارگیری سکوهای پرش عمیقی

نحوه اجرای پرش‌های عمیقی به این صورت بود که آزمودنی روی سکوی اول قرار می‌گرفت و از روی این سکو با اجرای پرش افت به جلو به حد فاصل بین سکوی اول و مانع اول می‌پرید. سپس بلافصله با اجرای پرش رو به بالا و گذشتن از مانع ۶۰ سانتی‌متری اول به روی سکوی ۴۰ سانتی‌متری دوم می‌پرید و این حرکت را تا ارتکاب چهار خطای پرش (برخورد با مانع ۶۰ سانتی‌متری) در بین سکوهای دیگر تکرار می‌کرده. ارتکاب چهار خطای بهمنزله وقوع خستگی در آزمودنی بود و پایان یک سنت تمرینی نیز قلمداد می‌شد. شدت تمرین با تمپومتر کنترل می‌شد. تمپومتر در هر دقیقه ۴۶ بار به صدا در می‌آمد به صورتی که با هر ضرب آهنگ فرد یک پرش انجام می‌داد. تعداد پرش‌ها در هر سنت توسط دستیار محقق ثبت می‌گردید. شایان ذکر است که آزمودنی‌ها هنگام عبور از موانع زانوها را به طرف شکم جمع می‌کردند.

کلیه آزمودنی‌ها به مدت سه ماه، هفت‌های سه جلسه و هر جلسه تکرار پرش‌های عمقی را ساعت ۹:۰۰ صبح تا سرحدخستگی پشت سر گذاشتند. طی این مدت سه‌ماهه، هر دو گروه ساعت ۷:۰۰ صبح صبحانه و ساعت ۹ صبح نیز تمرینات پرش عمقی را در شش ساعت پیاپی تا سرحدخستگی، با فاصله ۵ دقیقه در بین ستها انجام دادند و مکمل و دارونمای خود را به صورت دوسوکور قبیل و بعد از پرش‌های عمقی دریافت می‌کردند. گروه یک 45 mg/kgBW میلی‌گرم به ازای هر کیلوگرم وزن بدن از هر یک از آمینو اسیدهای والین، لوسین و ایزولوسین به صورت محلول 4 ml/kgBW دریافت کردند. گروه دارونمای نیز محلولی هم کالری $45 \text{ میلی‌گرم گلوكز به ازای هر کیلوگرم از وزن بدن)$ و هم حجم لیمو و نمک مصرف کردند. شایان ذکر است که در پایان تمرینات روزانه به منظور بازگشت به حالت اولیه کلیه آزمودنی‌ها به مدت ۱۰ دقیقه با شدت برابر با $45 \text{ درصد حداکثر اکسیژن مصرفی} (\text{Vo}_2\text{max})$ می‌دوییدند. در پایان دوره تمرین سه ماهه، پس از ۵ روز استراحت، کلیه آزمودنی‌ها اقدام به اجرای پرش‌های عمقی تا سرحدخستگی کردند. قبل و پس از ۴۸ ساعت پرش‌های عمقی نمونه‌های خونی توسط دستیار محقق از محل ورید آنتی کوبیتال به مقدار ۵ میلی‌لیتر به منظور سنجش میزان فعالیت CK گرفته شد. برای سنجش میزان فعالیت آنزیم CK از روش اسپکتروفوتومتری (۶) استفاده شد.

تجزیه و تحلیل آماری

در این تحقیق از روش‌های آمار توصیفی برای بیان میانگین و انحراف معیار داده‌ها استفاده شد. به منظور تحلیل داده‌ها ابتدا از طریق آزمون K-S از طبیعی بودن توزیع کلیه داده‌ها اطمینان حاصل شد. در هر گروه برای تحلیل تغییرات CK از آزمون تحلیل واریانس یکطرفه استفاده شد. برای مقایسه CK دو گروه تحقیق و همچنین مقایسه درون گروهی و میان گروهی عملکرد آزمون پرش‌های عمقی از آزمون تی زوجی در گروه‌های مستقل و همبسته استفاده کردیم. در کلیه تجزیه و تحلیل‌ها سطح معنی داری $\alpha=0.05$ در نظر گرفته شد.

نتایج و یافته‌های تحقیق

در جدول ۱ برخی از ویژگی‌های گروه مصرف مکمل و گروه دارونما مقایسه شده است. براساس یافته‌های این جدول، بین حالت استراحتی CK، عملکرد، سن و شاخص توده بدن دو گروه تفاوت معنی داری وجود ندارد.

جدول ۱- مقایسه برخی از ویژگی‌های دو گروه تحقیق

P	گروه	متغیر
	دارونما	مکمل
۰/۳۲	۲۲/۰۹±۳/۲۳	۲۱±۴/۴۲
۰/۸۷	۱۶۸/۸۲±۲/۴۰	۱۶۷/۹۱±۲/۱۱
۰/۲۴	۶۶/۰۹±۳/۳۶	۶۶/۲۷±۳/۹۲
۰/۱۶	۲۳/۱۹±۰/۶۱	۲۳/۴۹±۱/۲۱
۰/۵۷	۲۰۲/۸۲±۱۴/۴۹	۱۹۹/۹۱±۱۹/۷۶
۰/۵۹	۱۵/۴۵±۱/۵۰	۱۵/۳۶±۱/۲۸
عملکرد قبل از تمرین سه ماهه		

جدول ۲ تغییرات فعالیت آنزیم CK و عملکرد در مراحل مختلف تحقیق دو گروه مکمل و دارونما را نشان می‌دهد.

جدول ۲- تغییرات فعالیت آنزیم CK و عملکرد در مراحل مختلف تحقیق دو گروه مکمل و دارونما

P	دارونما	مکمل	مراحل اندازه‌گیری	متغیر
۰/۵۷	۲۰۲/۸۲	۱۹۹/۹۱	قبل از تمرین سه ماه	CK
۰/۱۲۲	۲۰۲/۹۱	۲۰۲/۰۰	بعد از تمرین سه ماه	حالت استراحت
۰/۱۹۳	۶۵۹/۳۶	۶۵۹/۹۱	قبل از تمرین سه ماه	CK ۴۸ ساعت بعد از پرش
۰/۷۲	۶۶۶/۱۸	۶۵۸/۵۵	بعد از تمرین سه ماه	عمقی
۰/۵۹	۱۵/۴۵	۱۵/۳۶	قبل از تمرین سه ماه	
۰,۰۲*	۱۹/۳۶	۲۱/۷۲	بعد از تمرین سه ماه	عملکرد

براساس یافته های جدول ۲، نتایج بین گروهی نشان می دهد که مقدار کراتین کیناز ۴۸ ساعت بعد از پرش های عمقی، بعد از سه ماه تمرین پرش های عمقی تفاوت معنی داری نداشت. همچنین عملکرد پس از تمرین سه ماهه در گروهی که مکمل مصرف کرده بود، بیشتر از گروه دارونما بود و این مقدار از لحاظ آماری معنی دار میباشد.

جدول ۳ - مقایسه درون گروهی فعالیت CK و عملکرد در شرایط مختلف تمرین

P	بعد از تمرین سه ماهه	قبل از پرش عمقی	CK	
.۰۷۱	۲۰۲.۰۰	۱۹۹.۹۱	قبل از پرش عمقی	گروه مکمل
.۰۸۱	۶۵۸.۵۵	۶۵۹.۹۱	CK	بعد از پرش عمقی
.۰۰۰*	۲۱.۷۲	۱۵.۳۶	عملکرد	
.۰۹۷	۲۰۲.۹۱	۲۰۲.۸۲	CK	قبل از پرش عمقی
.۰۴۸	۶۶۶.۱۸	۶۵۹.۳۶	CK	بعد از پرش عمقی
.۰۰۰*	۱۹.۳۶	۱۵.۴۵	عملکرد	گروه دارونما

*: معنی دار در سطح ($P < 0.05$).

براساس یافته های درون گروهی جدول ۳ در کراتین کیناز ۴۸ ساعت بعد از پرش های عمقی هر دو گروه تفاوت معنی داری مشاهده نشد. همچنین عملکرد هر دو گروه نیز افزایش یافت که این افزایش در هر دو گروه از لحاظ آماری معنی دار است.

فعالیت آنزیم CK هم قبل و هم بعد از پرش عمقی اندازه گیری شد که فعالیت آنزیم کراتین کیناز در هر دو گروه بعد از پرش عمقی نسبت به حالت استراحت هم قبل از پروتکل سه ماهه و هم بعد از پروتکل سه ماهه بیشتر بود. ولی چون هدف ما بررسی تاثیر مصرف مکمل و تمرین سه ماهه بر فعالیت آنزیم CK است، برای نتیجه گیری مقدار CK ۴۸ ساعت بعد از پرش عمقی را بررسی می کنیم که چه در بررسی درون گروهی و چه بین گروهی تفاوت معنی داری مشاهده نشد.

بحث و نتیجه‌گیری

پس از بررسی تغییرات فعالیت آنژیم کراتین کیناز ۴۸ ساعت بعد از پرش عمیق نسبت به حالت استراحت، افزایش معنی‌داری در مقدار CK هر دو گروه هم قبل از تمرینات سه‌ماهه و هم بعد از آن مشاهده شد. به نظر می‌رسد که مقدار آنژیم CK سرمی به‌دلیل آسیب سلول عضلانی در فعالیت‌های ورزشی افزایش می‌یابد. وقتی نفوذپذیری غشای سلول عضلانی افزایش می‌یابد یا پارگی کامل سلول عضلانی اتفاق می‌افتد آنژیم به داخل خون یا سیستم لنفاوی وارد می‌شود(۱۵). از عوامل تأثیرگذار بر فعالیت آنژیمهای سرمی، می‌توان به میزان آمادگی جسمانی، نوع تارهای عضلانی، توده عضلانی، نژاد و سن و تغذیه اشاره کرد، به طوری که ورزشکاران به نسبت افراد غیرورزشکار، تارهای کندانقباض به نسبت تندانقباض، سفیدپوست به نسبت سیاهپوست و آزمودنی مسن نسبت به آزمودنی جوان افزایش کمتری در میزان آنژیمهای سرمی پس از فعالیت‌های ورزشی نشان می‌دهند (۷,۸,۲۸). میزان فعالیت آنژیمهای سرمی به تفاوت‌های جنسی نیز بستگی دارد. هورمون استروژن اثر محافظتی بر غشای سلول‌های عضلانی دارد، بنابراین میزان افزایش آنژیمهای سرمی در زنان به‌علت هورمون استروژن و حجم عضله کم نسبت به مردان کمتر است. تحقیقات نشان می‌دهد که در شرایط استراحت، فعالیت CK در ورزشکاران نسبت به غیرورزشکاران بیشتر است. بنابراین پس از فعالیت ورزشی افزایش کمتری در مقدار CK سرمی ورزشکار مشاهده می‌شود(۷,۸). همچنین میزان فعالیت CK ممکن است پس از مصرف داروهای کاهنده کلسترول، آسم، کم‌کاری تیروئید، استفاده از داروهای واکنشی و مصرف استروئیدهای آنابولیکی افزایش یابد(۸). اهمیت تغذیه در این است که مصرف اسیدهای آمینه به‌ویژه لوسین محیط را از طریق تحریک ترşح هورمون رشد و... آنابولیکی می‌کند و نیز از پروتئولیز عضله جلوگیری به عمل می‌آورد. همچنین از طریق ترانس آمینیشن آلفا کتوایزوکاپرووات تولید می‌کند که از فعالیت مجموعه آنژیم اسید آمینه شاخه‌دار آلفا کتو دهیدروژناز (BCKDH) که افزایش دهنده اکسیداسیون BCAAs است، جلوگیری می‌کنند. در نتیجه مصرف مکمل BCAAs می‌تواند ترمیم عضله را از طریق کاهش اکسیداسیون پروتئین و افزایش سارکومروژن بهبود بخشد (۱۳).

تجزیه و تحلیل داده‌های حاصل از تحقیق حاضر بیانگر این بود که فعالیت آنژیم کراتین کیناز ۴۸ ساعت بعد از پرش‌های عمیق چه در بررسی‌های درون‌گروهی و چه بین‌گروهی تفاوت معنی‌داری نداشتند. افراد هر دو گروه

از لحاظ سن، وزن و **BMI** همگن بودند و همه آنها سفیدپوست و از یک جنس بودند و در زمان شرکت در آزمون از آمادگی یکسانی برخوردار بودند و از داروهای کاهنده کلسترول، آسم، کمکاری تیروئید و استروئیدهای آنابولیک استفاده نمی‌کردند. با توجه به همه کنترل‌های ممکن این عدم تفاوت ممکن است به این علت باشد که هر دو گروه پرس‌های عمقی خود را تا سرحد خستگی انجام دادند و خستگی یکی از مهم‌ترین عوامل آسیب در سارکومرها است که متعاقب آن مقدار **CK** خون افزایش پیدا می‌کند که این اتفاق هم قبل از تمرین سه‌ماهه و هم بعد از آن در هر دو گروه اتفاق افتاد.

یافته‌های تحقیق حاضر با نتایج گرر و همکاران^۱ (۱۵) و زبلین و همکاران^۲ (۳۰)، امیر ساسان و همکاران (۵) همخوانی دارد، اما با یافته‌های کومبس و همکاران و کوبا و همکاران همخوانی ندارد (۱۴،۱۹). کوبا و همکاران^۳ (۱۹) نشان دادند که مصرف ۱۰ گرم مکمل **BCAAs** در مقایسه شبه‌داروی همکالری سبب کاهش فعالیت **CK** می‌شود. کومبس و همکاران (۱۴) تاثیر مصرف ۲۰ گرم **BCAAs** را قبل و بعد از ۱۲۰ دقیقه فعالیت روی دوچرخه کارستنج بر آنزیم **CK** بررسی کردند و دریافتند که مصرف **BCAAs** سبب کاهش معنی‌دار فعالیت سرمی آنزیم **CK** در افراد سالم در مقایسه با گروه کنترل می‌شود. کوبا و همکاران و کومبس و همکاران^۴ تاثیر مصرف مکمل را قبل از پروتکل ورزشی استقاماتی در ورزشکاران استقاماتی بررسی کردند. درحالی که در تحقیق حاضر تاثیر سه ماه مصرف مکمل و پرس‌عمقی (فعالیت شدید انقباض برون‌گرا) را برابر کشتی‌گیران مورد بررسی شد. احتمالاً دلیل تناقض در آزمودنی‌های استفاده شده و پروتکل تمرینی باشد. رهایش **CK** در ورزشکاران استقاماتی نسبت به مقاومتی کمتر است (۷۸،۷۷). چون **CK** از آنزیم‌های دستگاه فسفات‌بهمار می‌رود و در تارهای تندانقباض بیشتر از کندانقباض یافت می‌شود، نوع فعالیت نیز مهم است که اگر سرعتی و انقباض برونگرا باشد، تارهای تندانقباض بیشتر در گیر می‌شوند و میزان **CK** پلاسمای در این نوع فعالیت‌ها نسبت به فعالیت‌های استقاماتی بیشتر است (۵،۶،۱۱). از طرفی در پژوهش حاضر از یک فعالیت مقاومتی سنگین برای ایجاد آسیب سلول عضلانی استفاده شده بود. مغایرت یافته‌های تحقیق حاضر با یافته‌های قبلی ممکن است به دلیل تفاوت پاسخ‌های هورمون آنابولیکی به مصرف مکمل **BCAAs** در فعالیت مقاومتی و

1 - Greer & et al

2 - Zebblin & et al

3 - Koba & et al

4 - Coombes & et al

استقامتی باشد، به طوری که در مطالعات کارلی و همکاران^۱ مصرف BCAAs قبل از فعالیت ورزشی مقاومتی سبب افزایش هورمون های آنابولیکی پس از فعالیت ورزشی می شود. این یافته ها نشان می دهد آن است که مصرف مکمل و تمرین سه ماهه تاثیری در کاهش CK خون نداشته است. در حالی که عملکرد هر دو گروه در اثر تمرینات سه ماهه پرش عمیق افزایش یافت و این افزایش به لحاظ آماری معنی دار بود. در مقایسه بین گروهی نیز عملکرد گروهی که از مکمل استفاده کرده بودند، بهتر از گروه دارونما بود و این افزایش به لحاظ آماری معنی دار بود. آزمودنی های هر دو گروه قبل و بعد از تمرین سه ماهه پرش های عمیق را تا سرحد خستگی انجام دادند، با توجه به اینکه عملکرد به لحاظ حجم (تعداد پرش ها) در هر دو گروه بهتر شده بود. اگر هر دو گروه با حجم تمرینی سه ماه پیش فعالیت می کردند، احتمال اینکه به سرحد خستگی نمی رسیدند، وجود داشت. با توجه به تأثیر خستگی در ایجاد آسیب عضلانی و افزایش CK پلاسمما، شاید نتیجه تحقیق تأثیرگذاری تمرین و مصرف مکمل را نشان می داد.

منابع و مأخذ

۱. شیران. محمد یاسر. (۱۳۸۵). "مقایسه تأثیر تمرینات پلیومتریک در آب و خشکی بر عملکرد و آسیب کشتی گیران مرد جوان باشگاهی". پایان نامه کارشناسی ارشد، دانشکده تربیت بدنی دانشگاه تهران ص ۱۱-۳۳.
۲. کردی. محمد رضا. (۱۳۸۲). "بررسی و مقایسه سه روش تمرینی پرش های عمیق بر عملکرد، آسیب عضلانی و شاخص های الکترومایوگرافی و الکترونوروگرافی ورزشکاران ۱۶-۱۸ سال باشگاهی". رساله دکتری، دانشکده تربیت بدنی دانشگاه تهران، ص ۱۰-۵۴.
- 3- Adams, K., O'Shea, J.P., O'Shea, K.L. and Climstein, M. (1992). "The effect of six weeks of squat, plyometric and squat-plyometric training on power production". *Journal of Strength and Conditioning Research* 6, PP:36-41.

- 4- Alexandre Elias Eiras¹, Rodrigo Ladeira dos Reis¹, Pierre Augusto Silva², André N. (2009). “Drop jump and muscle damage markers. Serbian Journal of Sports Sciences”. 3(1-4):PP: 81-84
- 5- Amirsasan R ,Nikookheslat S, Sari-Sarraf V, Kaveh B, Letafatkar A.(2012). “The effect of two dosage of BCAAs supplementation on wrestlers serum indexes on cellular injury” . Zahedan J Res Med Sci (ZJRMS);8(13); PP:22-28.
- 6- Athanasios, z Jamurtas., Ioannis G, Fatouros., Philip, B uckenmeyer., E fstrarios, Kokkinidis., Kyriakos, Taxildaris., Antonios, Kambas. and George, Kyriazis. (2000). “Effects of plyometric exercise on muscle soreness and plasma creatine kinase levels and its comparison with eccentric and concentric exercise” , Journal of Strength and Conditioning Research 14(1),PP: 68-74 .
- 7- Brancaccio P, Limongelli M, Maffulli N.(2006). “Monitoring of serum enzymes in sport” . Br J sports Med: 40(2); PP:96-97
- 8- Brancaccio P, Maffulli N, Limongelli FM. (2007). “Creatine kinase monitoring in sport medicine” . Br Med Bull. 81-82:PP:209-30.
- 9- Carli GM, et al. (1992). “Changes in the exercise-induced hormone response to branched chain amino acid administration” . Eur J Appl Physiol Occup Physiol. 64(3): PP:272-7.
- 10- Chu, D., Faigenbaum, A. and Falkel, J(2006). “Progressive plyometric plyometrics for kids” . Healthy Learning, Monterey, CA. PP:35-74.
- 11- Chu. D.A (1998). “Jumping into plyometrics, 2nd edition, Champaign, IL” . PP:60-79.
- 12- Clarkson PM and Sayers SP.(1999). “Etiology of exercise-induced muscle damage” . Can J Appl Physiol 24, PP:234-248.
- 13- Cludia R da Luz, et al. (2011). “Potential therapeutic effects of branched-chain amino acid supplementation on resistance exercise-based muscle damage in humans” . Journal of the international Society of Sports Nutrition, 8:P:23

- 14- Coombes JS, McNaughton LR. (2000). "Effects of branched-chain amino acid supplementation on serum creatine kinase and lactate dehydrogenase after prolonged exercise". *J Sports Med Phys Fitness. Sep;40(3):PP:240-6.*
- 15- Greer BK, Woodard JL, White JP, Arguello EM, Haymes EM. (2007). "Branched-chain amino acid supplementation and indicators of muscle damage after endurance exercise". *Int J Sport Nutr Exerc Metab. Dec;17(6):PP:595-607.*
- 16- Hedrick, A. (2003). "Learning From Each Other: Plyometric Training". *NSCA Journal 25(6), PP:53-54.*
- 17- Horita. T, Komi., P.V Nicol, C. (1996). "Stretch-shorten cycle fatigue: interactions among joint stiffness, reflex and muscle mechanical performance in the drop jump". *Eur J appl physiol 73, PP:393-403.*
- 18- Hubert Makaruk, Tomasz Sacewicz, Adam Czaplicki, Jerzy Sadowski. (2010). "Effect of Additional load on Power Output during Drop Jump Training". *Journal of Human Kinetics volume 26,P:31.*
- 19- Koba T, Hamada K, Sakurai M, et al. (2007). "Branched-chain amino acids supplementation attenuates the accumulation of blood lactate dehydrogenase during distance running". *J Sports Med Phys Fitness.;47:PP:316-322.*
- 20- Koba, T., H. Koichiro and M. Sakurai. (2005). "Effect Of a Branched-chain amino acids supplementation on muscle soreness during intensive training program". *37(5):P:43.*
- 21- Marginson, V., Rowlands, A., Gleeson. N and Eston. R. (2005). "Comparison of the symptoms of exercise-induced muscle damage after and initial and repeated bout of plyometric exercise in men and boys". *Journal of Applied Physiology 99,PP: 1174-1181.*
- 22- Martel, G., Harmer, M., Logan. J and Parker. C. (2005). "Aquatic plyometric training increases vertical jump in female volleyball players". *Medicine and Science in Sports and Exercise 37, PP:1814-1819.*

- 23- Matavulj, D., Kukolj, M., Ugarkovic, J., Tihanyi, J and Jaric, S. (2001). "Effects of plyometric training on jumping performance in junior basketball players". *Journal of Sports Medicine and Physical Fitness* 41, PP:159-164.
- 24- Matsumoto K; Koba T; K Hamada; M Sakurai; T Higuchi; H Miyata. (2009). "Branched-chain amino acid (BCAA) supplementation attenuates muscle soreness, muscle damage and inflammation during an intensive training program". *Journal of Sports Medicine and Physical Fitness*; Dec; 49, P:4.
- 25- Monteiro, Rafael Pereira, Marco Machado. (2009). "Drop jump and muscle damage markers". *Serbian Journal of Sports Sciences* 3(1-4):PP: 81-8.
- 26- Nosaka, K & kuramata. T. (1991). "Muscle soreness and serum enzyme activity following consecutive drop jumps". *J of sport sciences*, 9(2):PP: 213-220.
- 27- Rahmaninia F ,Nikbakht H, Ebrahim K. (2000). "The effect of selected training and ibuprofen on delayed onset muscle soreness after burst eccentric contractions". *Persian Olympic*. 10(1); PP: 33-39
- 28- Robinson, L.E., S.T. Devor, M.A. Merrick, and J. Buckworth. (2004). "The effects of land vs. aquatic plyometrics on power, torque, velocity, and muscle soreness in women". *J Strength Cond. Res.* 18(1):PP:84-91.
- 29- Thomas D. (1988). "Plyometrics – more than stretch reflex". *NSCA Journal* 10(5), PP:73-92.
- 30- Zebblin M. Sullivan, Shawn M. Baier.(2007). "Branched-chain amino acid supplementation maintains muscle power following eccentric exercise". *Faseb J.* 5(2): PP:21-32.